

Христофор БЛОНСЬКИЙ

***

Не спи, юначче, бо хто спить

Вітчизна

(з недавнього криміналу)

Слово немеркнуче, пристрасне слово,
Скорбна Голгофа і вічна зоря;
З питвом цілющим по вінця – яндова,
Скарб, що ніколи в огні не згоря.

Довго чекана й жадана обнова,
Фенікс із попелу, мору та сліз,
Під омофором і дланию Покрови
Пагін твій стрімко до сонця прорі!

Ненъки задумлива піснь колискова...
Говір дулібів, слов'янства мости...
Мово прабатьківська, музико-мово,
Як тебе зрадить і кращу знайти?

Звуків життя слов'їна вимова,
Трепетний спів – степова ковила...
В чистім зерні куколю і полові –
Руському «матові» – спротив, хула.

Сін Запорізька, Шевченкове слово,
Лесі і Ліні симфонії серць...
Стусове кайло і скеля Франкова –
Кревний двобій. Із неправдою герць!

Вишні Остапа нескорений усміх
(В'язня гірчинка у мудрих очах...);
Правди Довженка палаючі бусли...
Сонмів повсталих гутабівський шлях...